

Bryssel den 5.7.2017
COM(2017) 368 final

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**om läget för den gemensamma fiskeripolitiken och samråd om fiskemöjligheterna för
2018**

{SWD(2017) 256 final}

1. INLEDNING

I detta meddelande ges en översikt över läget för den gemensamma fiskeripolitiken. Det redovisar utvecklingen mot att uppnå ett hållbart fiske, och särskilt att säkerställa att nyttjandet av levande marina biologiska resurser återställer och upprätthåller populationer av fiskade arter över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY), vilket också kommer att bidra till att uppnå god miljöstatus i Europas hav till 2020¹. I meddelandet behandlas förändringar i beståndsstatus, läget i EU-flottan, infasningen av landningsskyldigheten och utvecklingen när det gäller decentralisering². Det anger också de principer som ligger till grund för kommissionens förslag om fiskemöjligheter för 2018. Medlemsstaterna, de rådgivande nämnderna, andra berörda parter och allmänheten uppmanas att ge förslag angående dessa politiska riktlinjer.

2. UTVECKLINGEN MOT ATT UPPNÅ ETT HÅLLBART FISKE

Under de senaste åren har det gjorts avsevärda framsteg i genomförandet av 2013 års reform av den gemensamma fiskeripolitiken.

- **Uppnående av MSY-målet** Den senaste bedömningen från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), baserad på data från 2015³, kom fram till att 39 av 66 bedömda bestånd i Nordostatlanten utnyttjades inom F_{MSY} (motsvarade 59 %, en ökning från 52 % det föregående året). Medianvärdet för fiskeridödligheten har nu stabiliserats kring 1,0. Under 2017 har antalet totala tillåtna fångstmängder (TAC) som fastställts i enlighet med utlåtanden om MSY ökat till 44, vilket motsvarar 61 % av alla fångster i Nordostatlanten.
- **Återuppbyggnad av bestånd.** Den genomsnittliga beståndsbiomassan i Nordostatlanten ökade med 35 % mellan 2003 och 2015.
- **Förbättring av det samlade ekonomiska resultatet.** EU-flottan registrerade rekordnettovinster på 770 miljoner euro 2014, en ökning med 50 % jämfört med 2013 års siffra på 500 miljoner euro.
- **Bättre balans mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter.** Under de senaste åren har balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter för den samlade EU-flottan förbättrats. Mellan 2007 och 2015 minskade EU-flottans kapacitet gradvis – antalet fartyg minskade med 6 %, motoreffekten med 14 % och tonnaget med 24 %.
- **Utformning av fleråriga planer i enlighet med den reformerade gemensamma fiskeripolitiken.** Efter antagandet av Östersjöplanen förra året föreslog kommissionen fleråriga planer för demersala (bottenlevande) fiskbestånd i Nordsjön⁴ och för små pelagiska arter i Adriatiska havet⁵.

---

¹ Direktiv 2008/56/EG, EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

² Kommissionens årliga rapporter om genomförandet av landningsskyldigheten och om balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter enligt artiklarna 15.14 och 22.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 (EUT L 354, 28.12.2013) ingår i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer detta meddelande.

2017-04_STECF 17-04: *Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy*, Ispra, Italien, 27–31 mars 2017.

⁴ COM(2016) 493 final – 2016/0238 (COD).

⁵ COM(2017) 97 final – 2017/043 (COD).

- **Decentraliserad förvaltning.** Förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken har förändrats märkbart och blivit alltmer decentraliserad, med fleråriga planer och delegerade akter antagna genom regionalisering.
- **Åtaganden för Medelhavet och Svarta havet.** Viktiga politiska överenskommelser för att uppnå miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet har uppnåtts – i Medelhavet genom ministerdeklarationen Medfish4Ever⁶ och i Svarta havet genom Bukarestdeklarationen⁷.

Trots dessa framsteg behövs ytterligare ansträngningar, särskilt för att få ner de höga nivåerna av överfiske i Medelhavet, för att minska antalet enskilda bestånd som fiskas över F_{MSY} i Nordostatlanten och för att genomföra landningsskyldigheten.

2.1. Framsteg mot att uppnå F_{MSY}

Framstegen mot att få fiskbestånd på nivåer som är förenliga med F_{MSY} ⁸ har fortsatt. I samtliga TAC-regioner har andelen fiske över F_{MSY} minskat betydligt. Fisket jämfört med F_{MSY} låg på 99 % 2015 (en minskning från 158 % 2003 och 129 % 2008). Totalt sett har överexploateringen minskat kraftigt i alla områden (utom i Medelhavet och Svarta havet).

En mer detaljerad beskrivning ges nedan.

För **bestånd som omfattas av samråd mellan kuststater** ökade TAC för makrill med 14 % under 2016. Fiskemöjligheterna på drygt 1 miljoner ton för alla fiskande parter var en följd av tillämpningen av den långsiktiga förvaltningsstrategi som parterna enades om (EU, Norge och Färöarna). Riktvärden kommer att fastställas i år. TAC för blåvitling fastställdes i enlighet med F_{MSY} och ökade kraftigt till 1,3 miljoner ton. De berörda kuststaterna enades om en ny strategi för blåvitling i enlighet med F_{MSY} . För atlantisk sill enades alla parter om en total fångstbegränsning under F_{MSY} (i enlighet med den strategi som infördes 1999). Detta gjorde det möjligt att öka TAC i Nordostatlanten betydligt, till nästan 650 000 ton.

I **Östersjön** har TAC för 2017 följt den fleråriga planen⁹. TAC för sill/strömming och rödspätta är i enlighet med F_{MSY} . TAC för skarpsill och lax är under F_{MSY} . Det västra torskbeståndet ger anledning till allvarlig oro och därför minskades TAC med 56 % för 2017. Andra kompletterande åtgärder har vidtagits för att hjälpa till att återuppbygga beståndet. TAC-minskningar har antagits för torsk i östra Östersjön (25 %) och för lax i Finska viken (20 %) enligt försiktighetsmetoden, samt för sill/strömming i Rigabukten (11 %). TAC för lax i Egentliga Östersjön följer MSY och är oförändrad under de senaste åren. Tillsammans med minskade orapporterade fångster och nationella älvspecifika åtgärder har bidragit till att öka antalet återvändande lekmogna laxar.

⁶ <https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/2017-03-30-declaration-malta.pdf>

⁷ AKFM anordnade ett högnivåmöte om fiskeriförvaltningen i Svarta havet i oktober 2016. Konferensen antog Bukarestdeklarationen som understryker behovet av gemensamma strategier och samarbetsmetoder mellan kuststaterna för att försöka lösa fiskefrågor i Svarta havet.

⁸ 2017-04_STECF 17-04.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007, EUT L 191, 15.7.2016, s. 1.

Bestånden i **Nordsjön** fortsätter att förbättras, och 59 % av landningarna kommer från hållbart förvaltade bestånd. I enlighet med F_{MSY} har TAC för tunga höjts med 21 %. TAC för havskräfta har ökat med 46 %. Gråsej fiskas på nivåer under F_{MSY} , och dess TAC är 53 % högre. I linje med utlåtanden om F_{MSY} har TAC för kolja minskats med 45 %. Beståndet förväntas dock öka, tack vare bättre rekrytering under de senaste åren. Både torsk och vitling fiskas fortfarande på en nivå något över F_{MSY} , men är på nivåer som är förenliga med $MSY_{B\_TRIGGER}$. Rödspätta och tunga fiskas på nivåer under F_{MSY} .

I **nordvästliga vatten** fortsätter det nordliga kummelbeståndet att växa och TAC har ökat med 10 % i enlighet med F_{MSY} . Detta bestånd sträcker sig nu längre in i Nordsjön. I Keltiska havet och Irländska sjön är sillen inom säkra biologiska gränser, men TAC-minskningar på 6 % respektive 10 % har gjorts, vilket avspeglar trenderna för bestånden. TAC för havskräfta i område VII har ökat med 9 %, med en största ökning på 68 % för Porcupine Bank. TAC för tunga i östra delen av Engelska kanalen har minskat med 16 % i enlighet med den av STECF godkända modellen där industrin själv tar hand om förvaltningen. Ytterligare bevarandeåtgärder har fastställts för detta fiske. TAC för det västra beståndet av taggmakrill har minskat med 23 %.

Väster om Skottland kommer 63 % av landningarna från hållbart förvaltade bestånd. I Irländska sjön är siffran 55 %. Stora utmaningar återstår i det sistnämnda området, eftersom både torsk- och vitlingbestånden är kraftigt nedfiskade. Fiskeridödligheten för torsk ligger långt över F_{MSY} . Vitling fiskas nu på nivåer långt under F_{MSY} , men visar ännu inga tecken på återhämtning.

I Keltiska havet ligger 37 % av landningarna inom hållbara gränser. För det blandade fisket efter torsk, kolja och vitling är det fortfarande problematiskt att fastställa fiskemöjligheterna. TAC för vitling och kolja har ökat med 21 % respektive 7 %, parallellt med en TAC-minskning på 38 % för torsk. Vitling utnyttjas på nivåer under F_{MSY} , och kolja utnyttjas över F_{MSY} även om beståndet ligger över $MSY_{B\_TRIGGER}$. Torskbeståndet i Keltiska havet är utarmat och fiskas över F_{MSY} . Problemet är att torsk fångas inom flera blandade fisken, och ökad selektivitet för torsk kommer också att leda till mindre fångster av andra målarter.

I **Iberiska sjön och Biscayabukten** kommer 68 % av de totala landningarna från hållbart förvaltade bestånd. TAC för marulk har ökat med 54 % i enlighet med utlåtanden om F_{MSY} . Sedan några år har en modell där förvaltningen sköts av industrin använts för tunga i Biscayabukten, och STECF har bedömt modellen som hållbar. Tack vare detta initiativ från industrin är denna TAC oförändrad för 2017. För glasvar (Biscayabukten och västliga vatten), för vilken Internationella havsforskningsrådet (Ices) har lämnat utlåtande om F_{MSY} för första gången, har TAC minskats med en fjärdedel. TAC för sydlig kummel har minskat något, men beståndet fiskas fortfarande över F_{MSY} . Ansjovis i Biscayabukten fiskas hållbart, och taggmakrill i område IX ligger inom säkra biologiska gränser, TAC för taggmakrill har därför höjts med 7 %.

Fiskemöjligheterna för **djuphavsbestånd** står för mindre än 1 % av alla landningar i EU. De bestäms i en tvåårig cykel och TAC har fastställts för 2017 och 2018. TAC för skoläst i nordvästliga vatten har fastställts i enlighet med F_{MSY} . För alla andra bestånd är data eller bedömningar otillräckliga. Vissa bestånd är fortfarande mycket problematiska på grund av sin låga produktivitet.

I **Medelhavet och Svarta havet** kvarstår svårigheter med att gå mot F_{MSY} , av flera olika skäl:

- det stora antalet fartyg i den småskaliga fiskeflottan, för vilka metoderna för fiskerikontroll och rapportering av fångster (landningar och fångst som kastas överbord) är otillräckliga.
- fiskenas flerartskaraktär.
- fiskbestånd delas mellan medlemsstater och tredjeland, vilket gör det svårare att uppfylla den gemensamma fiskeripolitikens mål. och
- det faktum att antalet fiskbestånd som bedöms årligen (omkring 35) förväntas vara mycket lågt.

I Medelhavet ligger överfisket generellt sett mellan två och tre gånger F_{MSY} ¹⁰. Trots förbättringar på senare tid är många bestånd status fortfarande okänd. För bestånd som kummel, röd mulle¹¹, mindre marulk och blåvitling har fiskeridödligheten på senare tid legat upp till mer än sex gånger över F_{MSY} . Kommissionen håller på att förbättra datainsamlingen för alla berörda bestånd och har bett STECF om utlåtanden avseende nya bestånd¹².

I ett litet antal fisken i Medelhavet utnyttjas bestånden på nivåer som är förenliga med uppnåendet av F_{MSY} och flottorna gör framsteg, särskilt i fråga om landningar (djuphavsräka och röd mulle i södra och centrala Tyrrenska havet).

Mot denna bakgrund kommer det att krävas större ansträngningar för att klara den gemensamma fiskeripolitikens mål att uppnå F_{MSY} för alla bestånd senast 2020. Detta innebär att arbeta tillsammans med EU:s internationella partner genom AKFM, intensivifiera arbetet med att uppdatera nationella förvaltningsplaner i enlighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken, och ha en tillräckligt hög ambitionsnivå i nästa generation av fleråriga förvaltningsplaner. Det behövs också mer arbete

- för att främja samarbete inom havsområden – till exempel i Lionbukten,
- för att anta ambitiösa övergångsbestämmelser för bevarandeåtgärder i kraftigt överutnyttjade fiskbestånd,
- för att bygga vidare på och genomföra de övergripande och specifika mål som fastställdes i ministerdeklarationen Malta MedFish4Ever i mars 2017 om datainsamling, vetenskaplig utvärdering, ekosystembaserad fiskeriförvaltning, kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske), hållbart småskaligt fiske och samordning i Medelhavet,
- i Svarta havet, där Bukarestdeklarationen från oktober 2016 bör användas för att komma till rätta med allvarliga problem, bland annat IUU-fiske.

Inom ramen för Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat)¹³ antogs en TAC för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet för år 2017. Denna TAC avspeglade bästa tillgängliga vetenskapliga information, baserat på en översyn av utlåtanden om bestånden från 2014. Höga biomassanivåer – kanske de högsta hittills– gjorde det möjligt att öka TAC med 25 % jämfört med 2016.

¹⁰ Ytterligare uppgifter finns i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar.

¹¹ Med undantag av röd mulle i södra och centrala Tyrrenska havet.

¹² (STECF) – *Mediterranean assessments 2016 – part 2* (STECF-17-06).

¹³ Iccats rekommendation 14-04, om ändring av rekommendation 13-07 för att upprätta en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet, införlivades i EU-lagstiftningen genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1627 av den 14 september 2016 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 302/2009, EUT L 252, 16.9.2016, s. 1.

I november 2016 antog Iccat också en rekommendation om upprättande av en flerårig återhämtningsplan för svärdfisk från och med 2017, med målsättningen att med minst 60 % sannolikhet uppnå B_{MSY} till 2031. Planen har fastställt en TAC på 10 500 ton för 2017. Detta är ett betydande framsteg eftersom svärdfisk är ett av de mest överfiskade bestånden i Medelhavet.

Vad gäller fiske efter piggvar i Svarta havet har AKFM:s avtalsslutande och samarbetande icke avtalsslutande parter förbundit sig att från och med 2018 inte överskrida den nivå för fiskemöjligheter som tilldelats under 2013–2015¹⁴. Länder som inte tillämpar ett kvotsystem kommer inte att överskrida den fångst- eller fiskeansträngningsnivå som tillämpades 2013–2015.

2.2. Trender för biomassa

Både Ices och STECF lämnar information om trender för lekbeståndens biomassa för Nordostatlanten och STECF även för Medelhavsområdet. Analysen visar att den genomsnittliga biomassan i Nordostatlanten var 35 % högre 2015 än 2003. En svagare uppåtgående trend kan skönjas för bestånd med databrist. I Medelhavet minskade däremot den genomsnittliga biomassan med 20 % från 2003 till 2014.

Procentandelen bestånd inom säkra biologiska gränser är också på uppgång i Nordostatlanten. År 2015 bedömdes 68 % av bestånden vara inom säkra biologiska gränser. Detta är nästan en fördubbling jämfört med bara 35 % år 2003.

2.3. EU-flottans ekonomiska resultat

Den senaste årliga ekonomiska rapporten från STECF bekräftar att EU-flottans ekonomiska resultat har förbättrats avsevärt under de senaste åren. Preliminära data för 2015 tyder på en fortsatt uppgång och de ekonomiska prognoserna för 2016 och 2017 är optimistiska. EU-flottans bruttoförelägningsvärde, dvs. fångstsektorns bidrag till ekonomin genom löner och bruttovinst, uppgick till 3,7 miljarder euro 2014. Detta är en avsevärd ökning i förhållande till tidigare år. De genomsnittliga lönerna inom EU-flottan har också ökat under de senaste åren, samtidigt som den totala sysselsättningen fortsätter att minska.

Sammantaget förefaller det förbättrade resultatet vara en följd av a) ökade inkomster och b) minskade eller oförändrade kostnader inom fisket. Kostnaderna har drivits ner av relativt låga bränslepriser och en nedåtgående trend i bränsleförbrukning och bränsleintensitet i och med att många EU-flottor nu fungera mer effektivt. Trots dessa allmänna ekonomiska framsteg varierar resultaten avsevärt mellan olika regioner, medlemsstater och fisken. Flottorna i Nordsjön och Nordostatlanten tenderar att ha bättre resultat än de i Medelhavet och Svarta havet. Nyligen genomförda studier och vetenskapliga publikationer¹⁵ tyder på att EU-flottan skulle kunna förbättra sin ekonomi avsevärt om biomassan hos alla utnyttjade bestånd återhämtade sig till MSY-nivåer.

---

¹⁴ Rekommendation AKFM/40/2016/6 om vetenskaplig övervakning, hantering och kontroll av piggvar i Svarta havet (GSA 29).

¹⁵ *The Sunken Billions Revisited: Progress and Challenges in Global Marine Fisheries*, Världsbanken. *Sustainability now or later? Estimating the benefits of pathways to maximum sustainable yield for EU Northeast Atlantic fisheries*, Marine Policy 72 (2016), s. 40-47.

Dessutom visar¹⁶ de att ju tidigare fiskeridödligheten minskas till F_{MSY} , desto snabbare kommer EU-flottans lönsamhet att öka.

2.4. Decentralisering

Den nya gemensamma fiskeripolitiken främjar decentralisering av fiskeriförvaltningen, varvid fleråriga planer och delegerade akter utformas genom regionalisering.

2.4.1. Fleråriga planer

Fleråriga planer är ett av de viktigaste instrumenten för att uppnå målen i den nya gemensamma fiskeripolitiken. Planerna ska bland annat inbegripa målet att fisket ska bedrivas i nivå med maximal hållbar avkastning och en tidsfrist för att uppnå detta mål, åtgärder för genomförandet av landningsskyldigheten och skyddsåtgärder för korrigerande åtgärder där det behövs.

Ett viktigt steg i denna riktning var antagandet av en flerårig plan för Östersjön 2016. Lagstiftningsarbete pågår om fleråriga planer för bottenlevande arter i Nordsjön och för pelagiska arter i Adriatiska havet.

Den 3 augusti 2016 lade kommissionen fram ett förslag till en flerårig plan för bottenlevande fiskbestånd i Nordsjön. Syftet med förslaget är att säkerställa att bestånden fiskas på hållbara nivåer, och den följer samma grundläggande principer som Östersjöplanen.

I februari 2017 antog kommissionen också ett förslag till en flerårig plan för förvaltning av bestånd av små pelagiska arter i Adriatiska havet. Adriatiska havets bestånd av ansjovis och sardiner har fortlöpande bedömts vara överexploaterade och deras biomassanivåer uppskattas ligga på historiskt låga nivåer. Enligt de senaste vetenskapliga utlåtandena finns det en stor risk för att bestånden av ansjovis och sardiner kollapsar om snabba åtgärder inte vidtas¹⁷. I den föreslagna planen fastställs nivåer för fiskeridödlighet för de båda bestånden. Detta innebär att förvaltningen av små pelagiska arter förändras till en modell som bygger på fastställda fiskemöjligheter.

2.4.2. Delegerade akter inom ramen för regionalisering

I den gemensamma fiskeripolitiken infördes regionalisering för att utforma en rad åtgärder som antas genom delegerade akter, i synnerhet bevarandeåtgärder som behövs för att fullgöra skyldigheter enligt EU:s miljölagstiftning och utkastplaner. Om regionalisering tillämpas får EU-länder med ett direkt förvaltningsintresse lägga fram gemensamma rekommendationer för antagandet av kommissionens delegerade akter.

Regionalisering har spelat en viktig roll för infasningen av landningsskyldigheten, där gemensamma rekommendationer från medlemsstaterna har bidragit till 15 utkastplaner, varav vissa har påskyndat infasningen av landningsskyldigheten i jämförelse med de lagstadgade tidsfristerna. Dessa planer innehåller detaljer om genomförandet av landningsskyldigheten, inbegripet undantag, om detta stöds av vetenskapliga utlåtanden.

---

¹⁶ I dessa simuleringar antas viktiga externa faktorer såsom miljömässiga fluktuationer eller ekonomiska faktorer såsom bränslepriser vara konstanta.

¹⁷ AKFM-workshop om utvärdering av förvaltningsstrategi, februari 2017.

Gemensamma rekommendationer om bevarandeåtgärder för fisket på regional nivå i enlighet med artikel 11 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken har varit mindre förekommande, men kommissionen har mottagit sju för Nordsjön och Östersjön. Ett viktigt budskap i ministerförklaringen om Medelhavsområdet, som antogs i mars 2017, är åtagandet att göra mer för att inrätta skyddade marina områden även i detta havsområde.

De rådgivande nämnderna, som är intressentorganisationer bestående av företrädare från industrin och andra intressegrupper i förhållandet 60/40, har spelat en central roll när det gäller regionalisering. Deras uppgift är att förse kommissionen och medlemsstaterna med rekommendationer och information om fiskeriförvaltning samt om de socioekonomiska aspekterna och bevarandenaspekterna av fiske och vattenbruk. Medlemsstaterna ska samråda med de rådgivande nämnderna om de gemensamma rekommendationer som de utarbetar inom ramen för regionalisering. Totalt har antalet rekommendationer mellan 2013 och 2016 ökat med mer än en tredjedel. Dessutom är nu tre nya rådgivande nämnder som inrättats genom den reformerade gemensamma fiskeripolitiken – för Svarta havet, för marknader och vattenbruk – fullt operativa, vilket innebär att fler aktörer deltar i EU:s samråds- och beslutsprocesser.

2.5. Landningsskyldigheten

I dag gäller landningsskyldigheten för alla fisken i Östersjön och Svarta havet och för alla fisken efter pelagiska arter och industriarter i alla EU-vatten. Om man ser på det regionala läget omfattas nu 82 % av alla TAC:er i Nordsjön av landningsskyldigheten. I nordvästliga vatten uppgår motsvarande siffra till 86 % och i sydvästliga vatten till 77 %. Sett till mängden bottenlevande fisk som omfattas av landningsskyldigheten uppgår den till 28 % i Nordsjön, 46 % i nordvästliga vatten och 27 % i sydvästliga vatten. Genomförandet av landningsskyldigheten har gått bra inom demersalt fiske i nordvästliga vatten, men mer samlade insatser krävs för demersalt fiske i Nordsjön och i sydvästliga vatten.

I Medelhavet, där landningsskyldigheten gäller för arter som omfattas av minimireferensstorlekar för bevarande, omfattas för närvarande 29 % av de totala landningarna av landningsskyldigheten. Räknat som andel av olika fisken är siffran 82 % för små pelagiska arter och 17 % för bottenlevande arter (inklusive blötdjur). De flesta fångster från fisket efter små pelagiska arter omfattas av landningsskyldigheten, medan ytterligare arbete behövs för att bättre integrera demersalt fiske i landningsskyldigheten till 2019.

I Svarta havet gäller landningsskyldigheten sedan 2017 för alla fångster av de arter som omfattas av TAC, dvs. skarpsill och pigvar.

Kommissionen ska årligen rapportera specifik information om genomförandet av landningsskyldigheten¹⁸. Den första rapporten antogs 2016¹⁹ och omfattade landningsskyldigheten för pelagiska arter och för fisket i Östersjön under 2015. Den andra rapporten, i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer detta meddelande, ger en uppdatering om genomförandet av landningsskyldigheten under 2016, då utkastförbudet utvidgades till vissa demersala fisken i Nordsjön och Atlanten.

¹⁸ Artikel 15.14 i förordning (EU) nr 1380/2013, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/812 av den 20 maj 2015, EUT L 133, 29.5.2015.

¹⁹ COM(2016) 396 final.

Den grundar sig på information från medlemsstaterna, de rådgivande nämnderna och Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA).

Allmänt sett har rapporter från medlemsstaterna belyst ett antal problem som kräver samordnade insatser från industrin och förvaltningar. Kommissionen kommer att fortsätta att diskutera med medlemsstaterna och näringen om hur man kan använda de tillgängliga verktygen för att minska begränsande effekter (s.k. choke-effekter) och att ta itu med frågor rörande saluföring av fångster under den lagstadgade minimistorleken. Industrin och medlemsstaterna bör också göra mer för att förbättra utkastdata i syfte att bedöma de praktiska konsekvenserna av landningsskyldigheten, och för att inrätta de nödvändiga kontroll- och tillsynsinstrumenten.

3. FÖRSLAG TILL TAC FÖR 2018

Fiskemöjligheterna för 2018 kommer att fastställas i enlighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken och baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden²⁰. Om inga vetenskapliga utlåtanden finns kommer kommissionen att tillämpa försiktighetsansatsen i enlighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

3.1. Bestånd med MSY-bedömning

För att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål måste andelen bestånd som fiskas på nivåer som motsvarar F_{MSY} öka. Liksom tidigare år har kommissionen för avsikt att föreslå TAC:er som är förenliga med att uppnå F_{MSY} nästkommande år, dvs. under 2018 för de förslag till fiskemöjligheter som läggs fram i år. Därigenom kan man gradvis komma närmare ett fullgörande av den rättsliga förpliktelsen i den gemensamma fiskeripolitiken. Detta förutsätter dock att rådet åtar sig att anpassa sina beslut efter denna strategi. För bestånd med en F_{MSY} -bedömning avser kommissionen att använda de tillgängliga punktvärdena, såvida inte fleråriga planer med F_{MSY} -intervall har antagits.

Beträffande MSY-bedömda bestånd som delas med partnerländer utanför EU fortsätter kommissionen att arbeta för att nå överenskommelser med dem, med ett likartat tillvägagångssätt. För bestånd som förvaltas genom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer följer kommissionen de förhandlingsdirektiv som rådet fastställt för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, enligt samma normer och principer som för bestånd inom EU.

3.2. Bestånd som omfattas av fleråriga planer

Vad gäller den fleråriga planen för Östersjön, den enda som antagits efter ikraftträdandet av den nya gemensamma fiskeripolitiken, anges intervall för mål för fiskeridödlighet som är förenliga med att uppnå MSY och som kommer att ligga till grund för förslagen till TAC:er för 2018 i Östersjön. Dessa intervall, som bygger på vetenskapliga utlåtanden, omfattar alla nivåer för fiskeridödlighet som leder till biomassanivåer som kan ge MSY på lång sikt.

Fleråriga planer som antogs innan 2014 års reform av den gemensamma fiskeripolitiken trädde i kraft och som gör det möjligt att fastställa fiskemöjligheter i enlighet med F_{MSY}

---

²⁰ Från Ices och i tillämpliga fall från STECF och AKFM:s rådgivande vetenskapliga kommitté.

2018 bör tillämpas. För planer som inte längre är förenliga med detta mål, till exempel därför att de har ett mindre ambitiöst mål, avser kommissionen att anta förslag om TAC:er som är förenliga med F_{MSY} för 2018.

3.3. Andra bestånd

För bestånd utan en fullständig MSY-bedömning övervägs alternativa bedömningsparametrar. TAC-förslagen kommer att avspegla eventuella förändringar i de tillgängliga biologiska utlåtandena, utan att äventyra beståndens bevarande. Flera olika scenarier kan bli aktuella i detta sammanhang.

3.3.1. Bestånd för vilka det finns data som kan användas för att fastställa närmevärden för MSY

Dessa bestånd bedöms med hjälp av trendprognosmodeller, och Ices tillhandahåller kvantitativa fångstrekommendationer²¹. Metoden kommer att likna den som används för bestånd som varit föremål för en fullständig MSY-bedömning.

3.3.2. Bestånd för vilka trender fastställts genom undersökningar eller för vilka det finns tidsserier för fångster

I avsaknad av en F_{MSY} -bedömning används vetenskapliga utlåtanden med förslag på fångstbegränsningar. Kommissionen kommer att använda Ices utlåtanden om dessa bestånd och kommer att bedöma situationen från fall till fall med tillämpning av försiktighetsansatsen.

3.3.3. Bestånd som antas vara stabila

År 2013 beslutade rådet att behålla oförändrade TAC:er fram till 2018 för 26 bestånd, såvida inte anpassningar behövde göras till följd av biologiska utlåtanden. I allmänhet utnyttjas dessa bestånd endast som bifångster, och kvotutnyttjandet är lågt. Deras ekonomiska betydelse är liten och informationen om deras status är begränsad. Kommissionen avser att fortsätta med detta tillvägagångssätt, om inte uppgifter från Ices motiverar en översyn. I det senare fallet kommer justeringar att övervägas.

3.3.4. Bestånd för vilka biologiska utlåtanden saknas

Om inga biologiska utlåtanden finns att tillgå ska lämpliga förslag till totala tillåtna fångstmängder som fastställs enligt försiktighetsansatsen tillämpas i enlighet med artikel 2.2 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken. Kommissionen har ett nära samarbete med Ices för att vidareutveckla verktyg som kan åtgärda befintliga brister och göra det möjligt att anta förslag på ett mer systematiskt, förutbestämt och öppet sätt.

3.4. TAC-justeringar och landningsskyldigheten

I enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens regler ska fiskemöjligheter för bestånd som omfattas av landningsskyldigheten fastställas på grundval av de fångster som tas istället för de landningar som görs och i enlighet med vetenskapliga utlåtanden. Justeringar av TAC ingår i det övergripande paketet av åtgärder för att genomföra

---

²¹ Baserat på ett närmevärde för F_{MSY} .

landningsskyldigheten. Dessa bör inte äventyra F_{MSY} -målet eller leda till ökad fiskeridödlighet.

Kommissionen överväger TAC-justeringar för bestånd som omfattas av landningsskyldigheten från och med 2018, liksom man gjorde för 2017. När inga validerade och fullständiga utkastdata finns tillgängliga har kommissionen för avsikt att extrapolera data för att beräkna TAC-justeringarna om en sådan metod är acceptabel, på grundval av utlåtanden från STECF.

Inga justeringar av TAC behövs under 2018 för de bestånd eller fångster för vilka landningsskyldigheten träder i kraft 2019. TAC-justeringar för bestånd som förvaltas gemensamt med internationella partner (tredjeländer, regionala fiskerierorganisationer) ska bli föremål för samråd med dessa partner.

Efter en positiv vetenskaplig bedömning av Ices²², och på grundval av ett förslag från kommissionen, beslutade rådet att avskaffa TAC för sandskädda och skrubbskädda i Nordsjön i början av 2017. Många aktörer välkomnade denna åtgärd som underlättar genomförandet av landningsskyldigheten. Med detta i åtanke är kommissionen beredd att diskutera avskaffande av andra TAC i framtiden, om det inte finns några risker för beståndets bevarande och om Ices samtycker till detta.

4. SLUTSATS

Kommissionen kommer att fortsätta att arbeta för ett fullständigt genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken och kommer att föreslå fiskemöjligheter för 2018 som är i linje med MSY-målen i den gemensamma fiskeripolitiken. Den första fleråriga planen inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken är nu på plats, och det är dags att gradvis införa detta prioriterade förvaltningsverktyg i andra havsområden inom EU, som ett sätt att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens viktigaste mål.

De ekonomiska resultaten för många flottor fortsätter att förbättras och framstegen mot en bättre anpassning av fiskekapaciteten till fiskemöjligheterna har varit goda. När det gäller utnyttjandet av resurserna kvarstår svårigheter när det gäller att nå MSY-målen, särskilt i Medelhavet och Svarta havet. EU måste göra mer i områden där framstegen går långsamt. Regionalt samarbete – i nära samråd med alla berörda intressenter, i enlighet med vad som fastställs i den gemensamma fiskeripolitiken – kommer att vara viktigt för att nå resultat.

---

²² Ices, *EU request on a combined dab and flounder TAC and potential management measures besides catch limits*, 10 mars 2017.

TIDSPLAN

Följande tidsplan gäller för arbetet.

När	Vad
Juli–september	Offentligt samråd om meddelandet
Maj/juni/oktober	Utlåtanden om bestånd från Ices
26 september	Seminarium med intressenter om beståndens status Antagande av förslag om totala tillåtna fångstmängder för Östersjön
Oktober	Rådsmöte – TAC för Östersjön
November	Antagande av förslag om totala tillåtna fångstmängder för Atlanten/Nordsjön/Svarta havet
December	Rådsmöte – TAC för Atlanten/Nordsjön/Svarta havet